

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 52. Episcopi Mimatensis monita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV tollere interea cum pauci alii cantant.
A.C. 1314. rent.

¶ 58.

Memorat etiam disciplinæ solutionem inter monachos. Multi, ait, coenobia relinquunt sua, ut bini aut trini remotis in prioratibus vel alibi habitent. Alii neglecto officio regulaque sua perfora & nundinas currunt, profanorum instar negotiantur, vitiisque turpissimis se tradunt magna populi offensione. Religiosi exempti proscriptos ab Episcopis sua in templa recipiunt; ibi conjugii nuptias non legitimas patiuntur; recusant exsolvere pensiones Episcopis debitas: qui eas amittere, quam in Romana curia quotidie litigare malunt. Hunc libellum finiens dicit optimum tot malis remedium allatum iri, si reducatur observatio veterum canonum præsertim ex primis quatuor conciliis; ac Ecclesiam non in membris solum, sed & in capite corrigendam esse.

¶ 65.

§. LII.

Episcopi Mimatensis monita.

Tract. de modo conc. p. 7.

Admonitio Præsulis Mimatini de rebus in concilio tractandis est multo amplior; sed eundem ad finem tendit, & inchoatur per idem consilium reducendæ antiquitatis. Qua in materia usque eo procedit, ut asserat loqui contra cano-

nes esse impia verba jacere in Spiritum Sæcul. XIV.
 Sanctum illorum authorem. Vult la- A.C. 1311.
 xamenta legum justis constringi termi-
 nis tanquam exceptiones a jure com-
 muni propter bonum majus, ita ut emo-
 lumento privato semper præferatur pu-
 blicum. Hortatur Papam, ut modere-
 tur ac revocet exemptiones; quæ, si suo
 tempore fuerint bonæ, factæ sint no-
 xiæ, ac diruant aptam suspensionemque
 a superioribus inferiorum rationem an-
 tiquitus in Ecclesia institutam, & postu-
 lantem, ut cœnobia sint subjecta Epis-
 copis potestatem a Deo nactis: atque
 contendit Papam non posse leges novas
 contra canones antiquos condere.

p. 18. 20.

p. 21.

p. 24 49.

28.

34.

Commendat celebrationem conci-
 liorum provincialium, quippe quæ sint 74. 284.
 consueta tribunalia, ubi decidi debeant
 res ecclesiasticæ: ac formam illorum
 affert e quarto concilio Toletano, quod
 habitum est anno 633. Poscit secun-
 dum veteres canones ut ne initientur to. s. conc.
 Diaconi nisi habentes viginti quinque æ- p. 1704.
 tatis annos, nec Sacerdotes præter- Sup. lib. 37.
 quam nati annos triginta. Suadet sta- §. 47.
 bilitatem Clericorum, nempe ut ne ab
 una Ecclesia transeant ad aliam, sed ut
 in sua quisque permaneant, pro qua fue-
 rint consecrati, & cui primum servierint.
 Carpit iniquam consuetudinem confe-
 rendi beneficia extraneis, qui linguam p. 88.
89.

Z z 4 regio-

Sæcul. XIV. regionis nesciant, residere nec velint, nec
A. C. 1311. possint, & in laxamentis legum per

323.

93. 329.

336.

107.

111.

Insistit necessitati continuæ præsentia
Parochorum ac Præsalum in Romana
curia diu commorantium, & tum quoque,
cum intra diceceses suas agerent, in ca-
stellis aliisve domibus a cathedrali urbe
remotis hærentium.

Nervose loquitur contra possessionem
beneficiorum complurium, additque:
Ex hoc errore fluxit mos nuper introdu-
ctus, quo Cardinales sibi suisque prio-
ratus cœnobiorum aliaque Regularium
beneficia tribui curant, licet non fiant
Religiosi. Hoc est contra canones, &
his in domibus disciplinam monasticam
funditus evertit; quia Religiosis non præ-
est amplius, qui eos doceat, emendet,
gubernetque secundum regulam ipso-
rum: præterea hospitalitas omittitur;
monasteriorum bona & jura dissipantur,
ædificia labascunt magna populi offen-
sione. Hic videmus initium beneficio-
rum regularium Clericis secularibus con-
cessorum.

141.

Ut beneficia æqualius distribuantur
ac dignioribus, author cupit decimam
illorum partem Academicis cujusque fa-
cultatis studiosis pauperibus assignari,
quo major fiat numerus doctorum homi-
num ad serviendum Ecclesiæ idoneorum.

Petit

Petit etiam, ut ne Papa beneficia largiatur aliis, quamdiu in urbe aut dice-
 celi sint Doctores, qui nullum teneant. Sæcul. XIV.
A. C. 1311.
 Hæc est origo juris adeptorum gradum 279.
 post annos centum viginti circiter in Ba-
 fileensi concilio instituti. Ita litteras 246.
 foveri, sed & corrigi simul volebat Epis-
 copus Mimatensis. Queritur etiam in-
 ter eruditos dari paucissimos, qui probe
 sciant spectantia ad fidem & salutem a-
 nimarum. Adjungit: Hoc eos exponit
 risui ethnicorum, quando cum his collo-
 quendum est. Provenit autem id ma-
 lum ex multitudine ac varietate ex-
 planationum, cæterorumque scriptorum,
 ob quæ omittuntur loci archetypi, &
 ex neglectu divini codicis ac veræ Theo- 326.
 logiæ, vanis dialecticæ subtilitatibus va-
 candi gratia. Remedium adhiberet, qui 262.
 per Doctores delectos curaret confici
 breves de facultate qualibet commen-
 tationes, quæ comprehenderent do-
 ctinæ capita, Parochosque ac Sacer-
 dotes reliquos docerent omnia suum ad
 munus pertinentia. 327.
 Universitates pa-
 riter essent emendandæ, ita, ut Aca-
 demici litteris darent operam, non re-
 bus vanis, stolidis sumptibus, epulis, dis-
 cordiis, studiis partium, & conspirationi-
 bus. Inde fit, ut multi suam in patriam
 redeant rudes, etiamsi titulum Doctoris
 habeant.

Sæcul. XIV.

A. C. 1311.

p. 319.

135.

190.

103.

280.

329.

Saluberrimum esset Parochis tradere librum captu facilem, qui contineret canones de tribunali sacro cum plena institutione administrandæ poenitentiae cæterorumque Sacramentorum. Et alibi: Utile foret canones de sacra confessione, cunctis Sacerdotibus perno-scendos unum in volumen redigi, cujus exemplar tenere aliquod Parochi & conscientiarum Arbitri omnes juberentur, ut poenas ibi notatas pro ratione son-tium mutare, augere, vel minuere possent, & confitentibus noxarum magnitudinem indicare. Author perniciosam vocat multas in Ecclesiis inductam consuetudinem accipiendi pecuniam pro baptisate, poenitentia, Eucharistia, & reliquis Sacramentis: aitque mala Præ-sulum exempla huic errori auctoritatem tribuere.

Maxime conqueritur de mercatu sa-crilego. Is regnat, inquit, in curia Ro-mana, quæ a Præsulibus ibi promotis certas pecuniæ summas inter Cardinales & Papam dispertiendas exigit nomine sumptuum faciendorum in expediendas litteras, in mercedes cursorum, ostia-riorum aulæ, cæterorumque ministro-rum. Romana curia pluribus modis ad se attrahit controversias de electionibus Episcoporum: quamobrem Ecclesiæ per diuturnitatem litium pluribus annis ma-
nent

nent vacuæ non sine gravi damno a-
 nimarum, quin etiam rerum tempora-
 lium. Episcopi Romana in curia ma-
 gnopere contemnuntur: & Papa eorum
 jurisdictionem multis modis minuit ad-
 mittendo quaslibet appellationes, lar-
 giendo beneficia, seu vacent, seu non,
 conferendo ac reservando episcopatus.
 Generatim author postulat magnam
 correctionem curiæ Romanæ, Præfu-
 lum, & totius Cleri. Hujus inconti-
 nentia erat tam communis, ut ille pro-
 ponat permittendum Sacerdotibus ma-
 trimonium sicut in Ecclesia Græca; &
 conqueratur loca infamia prope tem-
 pla, & in Romana curia prope pala-
 tium Papæ conspici atque Marescal-
 lum ejus a scortis tributum accipere.

Notat utilitatem Fratrum Mendi-
 cantium ad supplendam Pastorum spi-
 ritualium ignorantiam. Hos Religio-
 sos, ait, plerumque commendant sui mo-
 res, eruditio, asperitas vitæ, verbi di-
 vini præconium, studium tuendæ fidei,
 ac ethnicos adjungendi Christo. Pro-
 pterea succurrendum esset illorum in-
 opia, ita, ut communiter inter se ha-
 berent sufficientes redditus, aut de la-
 bore manuum suarum viverent velut
 Apostoli. Suadet, ut evocati eorum
 probatissimi regendis animabus præfi-
 ciantur, ac repressa sua in litterarum
 studiis

æcul. XIV.
 A.C. 1311.

278.
 303.
 v. 279.

283. 285.

157.

74.

259.

260.

262.

Sæcul. XIV. studiis & concionibus curiositate ad doctrinam reducantur solidam.
A.C. 1311.

254.

Queritur de abusu immunitatis ecclesiasticæ seu perfugiorum; & cupit his excludi homicidas voluntarios, Clericosque per crimen exaugurationem meritos.

211.

Cæterum ejus querimonie de Dominis profanis docent, quam immoderate tum temporis extensa fuerit jurisdictio ecclesiastica.

204.

Sed nec gratuito dicebatur jus: justitiæ administri omnes a primo ad ultimum recipiebant dona, magnoque pretio stipendia sibi sua curabant solvi: Præsules suorum judiciorum proventus elocabant.

*Baluz. vit.**Pap. to. 1.**p. 43.*

Sub medium Septembrem Papa Clemens relicto comitatu Vindascino cum Cardinalibus Viennam ad Rhodanum venit convocatum concilium generale ibi celebraturus.

*J. Vill. 1.9.**c. 22.**Baluz. p. 74.**Rayn. 1311.**n. 54.*

Aderant Episcopi plures trecentis non computatis Præpositis minoribus, quales erant Abbates Prioresque: ac prima sessio fuit die sabbati ante festum S. Lucæ sexto decimo Octobris anno 1311. Papa ibi orationem habens præmissis Psalmi verbis: *In concilio justorum & congregatione magna opera Domini*, cur concilium congregaverit, rationes tres proposuit, causam Templariorum, auxilium terræ sacræ ferendum, ac instaurationem disciplinæ ecclesiasticæ.

Psal. 110.

§. LIII.